

Πβ. Διηγ. παιδιόφρ. στ. 591 (ἐκδ. GWagner σ. 161) «ὥσάν ἐσέν κακότυχον, μωρόλαλον βοδάκιν».

1) Μικρὸς βοῦς κοιν. Συνών. βοιδέλλι, βοιδό-
πουλλο, βοιδούδι, βοιδούλλι. 2) Βόιδακας 2, ὁ ἰδ.,
κοιν. 3) Πληθ. βοιδάκιμα, παιδιὰ καθ' ἣν τὰ μέλη τῆς
ἡττημένης ομάδος δέχονται εἰς τὴν ράχιν των τὰ μέλη
τῆς νικητρίας Σάμ. 4) Τὸ ἔντομον μελολόνηθη ἢ κοινή
(melolontha vulgaris) Ἄνδρ. Κύθν.

Ἡ λ. ὑπὸ τοὺς τύπ. Βοῦάκι καὶ Βοῦάτοι καὶ ὡς το-
πων. Κάμπ.

* βόιδακλας ὁ, βούδακλας Μύκ. βούακλας Ρόδ.
βούακλος Ρόδ. βούδακλος Χίος.

Μεγεθ. τοῦ οὐς. βόιδι διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-άκλας, παρ' ἣν καὶ -ακλος.

Μέγας βοῦς. Συνών. βόιδακας, *βοιδάνος, βόι-
δαρος.

βοιδαλαῖς ὁ, Πελοπν. (Οἶν.)

Ἐκ τοῦ οὐς. βόιδι. Ὁ μεταπλασμός διὰ τοῦ -αλαῖς
κατὰ τὸ συνών. μπουνταλαῖς.

Βόιδακας 2, ὁ ἰδ.

βοιδαλειψέα ἡ, Εὐβ. (Αὐλωνάρι.)

Ἐκ τῶν οὐς. βόιδι καὶ *ἀλειψέα < ἀλείφω.

Τὸ μέρος τῆς κόμης τὸ φερόμενον ἀπὸ τοῦ μετώπου
πρὸς τὰ ἄνω (κατὰ μεταφ. ἀπὸ τῆς πώας, τὴν ὅποιαν ὁ
βόσκων βοῦς κατακλίνει ὑγραίνων διὰ τῆς γλώσσης του).
Συνών. βοιδόγλειμμα, βοιδογλειψιά, βοιδογλειψιά,
βοιδολεϊξιά, βοιδολεϊχιά.

βοιδάλετρο τό, Πελοπν. κ. ἄ.

Ἐκ τῶν οὐς. βόιδι καὶ ἀλέτρι.

Ἀροτρον συρόμενον ὑπὸ βοῶν.

* βοιδαλιὰ ἡ, βουδαλιὰ Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. βόιδι κατὰ τὸ σκορδαλιὰ.

Βόειον κρέας.

βοιδάλογα τά, Ἡπ.

Ἐκ τῶν οὐς. βόιδι καὶ ἄλογα.

Βόες καὶ ἄλογα μαζί: Ἄσμ.

Ἡῦρα κοπάδια ἀλόγιστα, βοιδάλογα ἀγέλες.

βοιδάμαξα ἡ, σύννηθ. βοδάμαξα σύννηθ. βοιδά-
μαξο τό, πολλαχ. βουδάμαξον πολλαχ. βορ. ἰδιωμ.

Ἐκ τῶν οὐς. βόιδι καὶ ἀμάξι.

Ἀμαξα συρομένη ὑπὸ βοῶν. Συνών. ἀραμπᾶς 1.

* βοιδάνος ὁ, βουδάνος Πόντ. (Τραπ.) βουδᾶνος
Πόντ. (Τραπ.) βουδανὸς Πόντ. (Τραπ. κ. ἄ.) βουδᾶνὸς
Πόντ. (Τραπ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. βόιδι καὶ τῶν καταλ. -άνος -ᾶνος,
αἵτινες ἀπεσπᾶσθησαν ἀπὸ τὸ κοτζαμάνος καὶ πεζιρ-
κῆνος ἐκ τῶν Τουρκ. kocaman = μεγαλόσωμος καὶ
bezirgân = πραγματευτής. Ἰδ. ἈνθΠαπαδόπ. ἐν Ἀρχ.
Πόντ. 12 (1947) 60. Ὁ τονισμός τοῦ βουδανὸς κατ' ἀνα-
λογίαν τῶν εἰς -ανός.

Μέγας βοῦς ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Ἐκόδευεν τὸν βουδανὸν καὶ κουβαλεῖ λιθάρα
(ἐκόδευεν = ἔξευξε) Τραπ.

Ἀν ἀποστέκ' ὁ βουδᾶνόν, κρούγ' ἄτον τῶν τσιπουκῆας
(τῶν τσιπουκῆας = κτυπήματα βέργας) αὐτόθ. Συνών. βόι-
δακας, *βόιδακλας.

βοιδαράκι τό, ἀμάρτ. βοδαράκι Κῶς.

Ἐποκορ. τοῦ οὐς. βοιδαράς ἢ βοιδάρις.

Παῖς βουκόλος. Συνών. βοιδαρέλλι, βοιδοσκαροῦδι.

βοιδαράς ὁ, Πελοπν. (Καλάμ. Μεσσ.) βοιδαράς
Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐς. βόιδι καὶ τῆς καταλ. -αράς.

1) Φύλαξ ἀγέλης βοῶν, βουκόλος ἐνθ' ἄν. Συνών.
ἰδ. ἐν λ. βοιδᾶς. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Βουδαράς καὶ
ὡς παρωνύμ. Θήρ. 2) Μετων. ἄνθρωπος δύσνους, εὐή-
θης Πελοπν. (Καλάμ.) Συνών. ἰδ. ἐν λ. βόιδακας 2.

βοιδαρέλλι τό, ἀμάρτ. βοιδαρέλλι Δαρδαν. (Κα-
λαφατ.)

Ἐποκορ. τοῦ οὐς. βοιδαράς ἢ βοιδάρις διὰ τῆς
παραγωγικῆς καταλ. -έλλι.

Βοιδαράκι, ὁ ἰδ.

βοιδάρις ὁ, Ἡπ. βοιδαράς Μακεδ. βοδάρης
ἀγν. τόπ. βουδαράς Μακεδ. β'δάρ' ὁ θάσ. βουάρις
Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐς. βόιδι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άρις.

Βοιδαράς 1, ὁ ἰδ.

βόιδαρος ὁ, Πελοπν. (Κορινθ. Λάστ.) βούδαρος
Κρήτ. βόδαρους Μακεδ. βούδαρος Κρήτ. Σῦρ. Θηλ.
βουιδάρα Κρήτ Σάμ.

Μεγεθ. τοῦ οὐς. βόιδι διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-αρος.

1) Μέγας βοῦς ἐνθ' ἄν. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *βόι-
δακλας. 2) Μετων. ἄνθρωπος εὐήθης, βλάξ Κρήτ.
Πελοπν. (Κορινθ.) Συνών. βόιδακας 2.

βοιδᾶς ὁ, Μακεδ. Πελοπν. (Κορινθ. Τριφυλ.) Τήν.
κ. ἄ. βουδᾶς Εὐβ. βουγδᾶς Σίφν. βοᾶς Ρόδ. βούι-
δας Μύκ. Θηλ. βουιδου Μύκ.

Ἐκ τοῦ οὐς. βόιδι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλή-
ξεως -ᾶς.

Α) Κυριολ. 1) Φύλαξ βοῶν, βουκόλος ἐνθ' ἄν. Συ-
νών. βοιδαράς, βοιδάρις, βοιδοβοσκός, βοιδολά-
της, βοιδοσκάρης, βοιδοφυλάχτης. 2) Κτήτωρ
βοῶν Σίφν. 3) Ἐμπορος βοῶν Μακεδ. 4) Κρεοπώλης
Πελοπν. (Τριφυλ.) 5) Ταῦρος Ρόδ.

Β) Μεταφ. 1) Σκαιὸς τοὺς τρόπους, ἀγενής Σίφν.

2) Εὐήθης, ἡλίθιος Μύκ. Σίφν. Τήν.: Τί βοιδᾶς ποῦ
εἶναι αὐτός, νὰ μὴ καταλαβαίνει τόσο καὶ τοῦ γίνεται!
Τήν. Ἀ, μαρὲ βοιδᾶ, ποῦ νοιῶθ' ἐσύ! Μύκ.

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Βοιδᾶς παρωνύμ. Λέρ. Βουδᾶς το-
πων. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Χίος.

βοιδάσκι τό, Ἡπ. βοιδαῖσκι Κρήτ. βοδάσκι Ρόδ.
(Ἀπόλλων.) βουδάσκι Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τῶν οὐς. βόιδι καὶ ἄσκι.

1) Ἀσκὸς ἐκ δέρματος βοῦς Ἡπ. Κρήτ. Νάξ. (Ἀπύ-
ρανθ.) β) Μέγας ἀσκὸς ἐξ ἄλλου δέρματος Νάξ.
(Ἀπύρανθ.) 2) Βάτραχος μικρός, ὅστις τραγόμενος ὑπὸ
τῶν βοῶν προξενεῖ τὸν θάνατον αὐτῶν Ρόδ. (Ἀπόλλων.)

βοιδάφτι τό, ἀμάρτ. βοιδαφτ' Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τῶν οὐς. βόιδι καὶ ἀφτί.

Τὸ ἀφτί τοῦ βοῦς.

βοιδάχναρο τό, Πελοπν. (Καλάβρυτ.) κ. ἄ. βοιδά-
χναρο Πελοπν. (Ἀνδροῦς.)

Ἐκ τῶν οὐσ. βόιδι καὶ ἀχνάρι.
Ἰχθὺς ποδῶν βοός. Συνών. ἰδ. ἐν λ. βοιδοπάτημα.

βοιδεῖα ἡ, ἀμάρτ. βοιδέα Πόντ. βοιδεῖ Δ. Κρήτ. βοιδεῖ Θήρ. Κύθν. Λήμν. Τήν. βοιδεῖα Κάμπ. Κύθηρ. Ἐκ τοῦ οὐσ. βόιδι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -εῖα. τύπ. βοιδεῖα ἐκ τοῦ βοιδεῖα τοῦ ξ ἀναπτυχθέντος διὰ τὴν συνίτησιν τοῦ βοιδεῖα καὶ ἀναβιβασθέντος ἔπειτα τὸν τόνου διὰ τὴν σημασίαν. Πβ. βοιδεῖα.

1) Δέρμα βοός Δ. Κρήτ. Λήμν. 2) Ὁσμὴ βοός Θήρ. Κάμπ. Κύθηρ. Κύθν. Πόντ. Τήν.: Βοιδεῖαν ἢ βοιδεῖας μὲν Πόντ. Συνών. βοιδίλα, βοιδουλεῖα, βοινεῖα.

βοιδέλλα ἡ, ἀμάρτ. βοιδέλλα Κρήτ. (Κία. Σέλιν.) Ἐκ τοῦ οὐσ. βόιδι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -έλλα.

Μετων. ἄνθρωπος βλάξ, μωρός. Συνών. ἰδ. ἐν λ. βοιδεῖα καὶ 2.

βοιδέλλι τό, ἀμάρτ. βοιδέλλι Κυδων. Λέσβ. Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. βόιδι διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -έλλι.

Μικρὸς βοῦς. Συνών. βοιδάκι 1, βοιδόπουλλο.

βοιδελλίνα ἡ, ἀμάρτ. βοιδελ-λίνα Κύπρ. Ἐκ τοῦ οὐσ. βόιδελλος καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίνα.

Θήλεια βοῦς, δάμαλις, ἐν ἐπιδ., ἦν ἰδ. ἐν λ. βόιδελλος.

βόιδελλος ὁ, ἀμάρτ. βόιδελ-λος Κύπρ. Μεγεθ. τοῦ οὐσ. βοιδέλλι διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ος.

Μέγας βοῦς: Ἐπιδ. Ἐβαλέ με ἢ μάν-να μου γὰ βλέπω βοιδελ-λους τῶν βοιδελ-λίνες.

βοιδήσιος ἐπίθ. κοιν. βοιδήσιος Κρήτ. βοιδήσιους βόρ. ἰδιώμ. βοιδήσιος Σκυρ. κ. ἄ. βοιδήσιος πολλαχ. βοιδήσιος Πελοπ. (Μάν.) βοιδήσιους πολλαχ. βορ. ἰδιώμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βόιδι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ήσιος.

Ὁ ἐκ τοῦ βοός προερχόμενος, βόειος: Βοιδήσιος ἀσκή- -κρέας-τομάρι κττ. κοιν. Συνών. βόεικος, βοιδινός.

βόιδι τό, κοιν. καὶ Καπ. (Φάρας. Φερτ.) βόιδ' βόρ. ἰδιώμ. καὶ Καπ. (Σίλατ. Τελμ.) βόιδ' Καπ. βόιδ' Καπ. (Ἀξ.) βόιδ' (Καπ.) βόιδι Εὐβ. (Ὁρ.)—Λεξ. Δεῖκ Μπριγκ. βοινιδ' Λέσβ. βόιδι Λυκ. (Λιβύσσ.) βόιδι σύνθηθ. βόιδ Εὐβ. (Στρόπον.) Ἡπ. Κάλυμν. Καπ. Κεφαλλ. Κῶς βόιδ' βόρ. ἰδιώμ. καὶ Καπ. βόιδ' Θράκ. (Διδυμότ.) Καπ. βόιδι Πελοπ. (Καλάβρυτ. Σουδεν.) βόιδι Καπ. (Ἀραβάν.) βόιδ' Καπ. (Ἀραβάν.) ὅτι Κάμπ. γόιδ' Θράκ. γόιδ' Ρόδ. βόιδιν Κάμπ. Κύπρ. Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Ὁφ. Σαράχ.) βόιδι πολλαχ. καὶ Καλαβρ. (Μπόβ.) βόιδ' Ἰμβρ. Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) βόιδι Κύθηρ. βόιδ' Θράκ. (Αἰν.) Μύκ. Τένεδ. Τήν. βόιδ' Πόντ. (Ὁφ.) βόιδι Ἀπουλ. βόιδι Ἀπουλ. βόιδιν Κύπρ. Χίος βόιδι Κάλυμν. Κάμπ. Κρήτ. Κῶς Πόντ. (Σινώπ.) Χίος (Διδύμ.) ὀιδι Κάμπ. ὀιδι Τήν. βόιδι Σίφν. γόιδιν Χίος (Πυργ.) Πληθ. βόιδι Πελοπ. (Κυνουρ.) βόιδι Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. βοιδιον. Οἱ τύπ. βόιδιν καὶ βόιδιν ἐκ τῶν μεταγν. βόιδιον καὶ βόιδιον. Διὰ τὸ δευ-

τερον ἰδ. Ἡσυχ. λ. βόιδιον. Ὁ πληθ. βόιδι ἐκ τοῦ βόιδι, ὁ πληθ. τοῦ βόιδι.

1) Ὁ ἄρρην βοῦς κοιν. καὶ Ἀπουλ. Καλαβρ. (Μπόβ.) Καπ. (Ἀξ. Ἀραβάν. Σίλατ. Τελμ. Φάρας. Φερτ. κ. ἄ.) Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Ὁφ. Σαράχ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.): Τρώει ἴσαμε ἓνα βόιδι (ἐπὶ πολυφάγου). Εἶναι σὰν βόιδι (ἐπὶ μεγαλοσώμου καὶ παχυσάρκου). Κοιμᾶται σὰν βόιδι (ἐπὶ τοῦ βαθέως κοιμωμένου) κοιν. || Φρ. Βόιδι τῆς κυρᾶς τῆς Παναγίας ἢ βόιδι τῆς Ἀνατολῆς (ἐπὶ ἡλιθίου) Πελοπ. Σπάζω τὸ βόιδι (τὸ θέτω ὑπὸ ζυγόν) Κύθν. Τοὺς ἔχει βόιδι καὶ ἄλλοι (τοὺς διατάσσει κατὰ βούλησιν) Θράκ. (Καλλίπ.) || Παροιμ. φρ. Ἄλλοι ὁ ζευγᾶς καὶ ἄλλοι τὰ βόιδι του (ἐπὶ ἀνθρώπου ἀκαταστάτου) πολλαχ.

Ὁσ' ὁ νοῦς μου 'ς τὸ ζευγάρι, ! τόσο προκοπὴ 'ς τὰ βόιδι (ἐπὶ τοῦ ἀδιαφόρου καὶ ὀκνηροῦ) Μέγαρ. || Ἀσμ.

Ὁ Κώστας ἐπαινεύτηκε πῶς Χάρω δὲ φοβᾶται, γιὰτ' ἔχει στήθος σὰ βογιῶν, καρδία σὰν τὸ λεοντάρι Πελοπ. (Ἀρκαδ.) Ἡ λ. ἀπαντᾶται καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπον Βόιδι Ζάκ. Σέριφ. Βόιδι Σῦρ. Βόιδι Μήλ.

β) Μετων. ἄνθρωπος βλακώδης, μωρός κοιν.: Εἶν' ἓνα βόιδι καὶ μισὸ (βλακίστατος). Συνών. ἰδ. ἐν λ. βόιδεῖα καὶ 2. 2) Εἶδος θαλασσίου κοιλίου Λήμν. 3) Ὑπὸ τὸν τύπ. βοιδιῶν γλῶσσα, τὸ φυτὸν βοιδιόγλωσσα, ὁ ἰδ., Μεγίστ.

βοιδεῖα ἡ, ἀμάρτ. βοιδεῖα Μύκ. Τήν. βοιδεῖα Μεγίστ. Ρόδ. Σῦρ. βοιδεῖα Ἀμοργ. Θήρ. Κύθν. Κῶς Λυκ. (Λιβύσσ.) Μήλ. Μύκ. Νάξ. Νίσυρ. Πάρ. Ρόδ. Σύμ. Σῦρ. Τήλ. Τήν. Φολέγ. Χίος κ. ἄ.—Λεξ. Πρω. βοιδεῖ Ἰκαρ. βοινεῖα Σίφν. β'δεῖα Πάρ. (Λεῦκ.) βοινεῖα Κάλυμν.—Λεξ. Πρω. βοινεῖα Α.Κρήτ. βοινεῖα Α.Κρήτ. Κάμπ. ὀντοῖα Κάμπ. βοινεῖα Κάμπ. Κύθηρ. βοινεῖα Δ. Κρήτ. ὀντοῖα Κάμπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βόιδι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -εῖα. Διὰ τὸν τύπ. βοινεῖα πβ. βοιδεῖα.

1) Ἡ κόπρος τοῦ βοός ἐνθ' ἄν. Συνών. *βοιδοβοιδεῖα, βοιδοβοινεῖα, βοιδοκοπρεῖα, βοιδόκοπρο, βοιδοχέσει, βοινεῖα. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Βοιδεῖς καὶ ὡς τοπων. Χίος (Βολισσ.) II) Μεταφ. ἀνοησία. Σκυρ.: Ὁ δεινὰ ἔκαμε βοιδεῖα.

βοιδεῖας ὁ, Δαρδαν. (Ὁφρύν.) βοινεῖας Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βόιδι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -εῖας.

1) Γεωργὸς Δαρδαν. (Ὁφρύν.) 2) Μεταφ. ἄνθρωπος ζωφώδης Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Πελοπ.

βοιδεῖατικο τό, Πελοπ. (Οἶν.) βοινεῖατικόν Εὐβ. (Ἀκρ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βόιδι καὶ τῆς καταλ. -εῖατικο, δι' ἦν ἰδ. -εῖατικός.

1) Ἡ ἀμοιβὴ τοῦ βουκόλου ἐνθ' ἄν. 2) Τὸ ποσὸν τοῦ μισθώματος τῶν λιβαδίων διὰ τὴν βοσκὴν βοῶν Εὐβ. (Ἀκρ.), Στερελλ. (Αἰτωλ.) 3) Ὁ ἐπὶ τῶν βοῶν φόρος ἐνθ' ἄν.

βοιδικός ἐπίθ. ἀμάρτ. βοιδικὸν τό, Πελοπ. (Οἶν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βόιδι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ικός. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Οὐδ. οὐσ., βοῦς Πελοπ. (Οἶν.) Συνών. βόιδι 1.

βοιδίλα ἡ, Αἰγιν. Ἀνδρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βόιδι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίλα.

